

Φοιτητές : Δήμητρα Πατσιά
Κατερίνα Τηλεμάχου
Σταύρος Φραγκογιαννόπουλος

Διδάσκουσα : Δρ. Μαρία Φιλοκύπρου, Λέκτορας

Παραδοσιακή Αρχιτεκτονική στην Κακοπετριά

Μελέτη και προτεινόμενη πρόταση επέμβασης

Χωροταξικό_Μελέτη περιοχή

Η τοποθεσία του χωριού

Η Κακοπετριά, βρίσκεται στα νοτιοδυτικά της επαρχίας Λευκωσίας. Είναι ορεινό χωριό στους πρόποδες του Τρόδου, σε υψόμετρο 667 μέτρων. Περιτριγυρίζεται από τους ποταμούς Καρκώτη και Γαρίλλη, που ενώνονται και δημιουργούν τον Κλάριο. Χρονολογείται από την βυζαντινή περίοδο. Για την ονομασία της υπάρχουν διάφορες εκδοχές με επικρατέστερη, ότι πήρε το όνομα της από μια μεγάλη πέτρα, που σκότωσε ένα ανδρόγυνο την μέρα του γάμου τους. Κάποια από τα χαρακτηριστικά οικοδόμησης του χωριού είναι οι στενοί ελικοειδή δρόμοι, οι επικλινείς κεραμιδένιες στέγες που στηρίζονται σε ξύλινες δοκούς, όλες οι κατοικίες έχουν ανώ και ξύλινο μπαλκόνι, συνεχής δόμηση, μικρή αυλή με εστία ημη-υπαίθρια και τα υλικά είναι πέτρα, πλίνθοι. Η αρχιτεκτονική χαρακτηρίζεται ως «Αρχαίονη λαϊκή αρχιτεκτονική».

Χαρακτηριστικά γνωρίσματα χωριού

Στο χωριό της Κακοπετριάς, είναι έντονο το φυσικό στοιχείο, καθώς πλαισιώνεται από δύο ποταμούς και τα ψηλά βουνά της οροσειράς του Τρόδου. Αυτή η γεωγραφία της διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην διαμόρφωση χωρικά του χωριού αλλά και στην αρχιτεκτονική του, καθώς είναι γνωστό ότι η παραδοσιακή αρχιτεκτονική είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τα ερεθίσματα και τα βιώματα των κατοίκων, των δημιουργών τους. Κάτι που μου φάνηκε φοβερά ενδιαφέρον, είναι ότι αν και τα υψόμετρα αλλάζουν από τον κεντρικό δρόμο του χωριού, μέχρι την κοίτη του ποταμού, εντούτοις οι υψομετρικές διαφορές των οροφών είναι ελάχιστες, δίνοντας έτσι την αίσθηση ενός χωριού κτισμένου σε επίπεδο έδαφος. Μπαίνοντας όμως μέσα στο χωριό και κοιτώντας από κοντά τα ίδια τα σπίτια, καταλήγεις σε διαφορετικές τυπολογίες κατοικιών που στο σύνολό τους δίνουν αυτό το ενοποιημένο και ομογενοποιημένο αποτέλεσμα. Ποιο κάτω, θα δούμε τρεις διαφορετικές τυπολογίες κατοικιών που αλλάζουν με βάση την τοποθέτησή τους στο χωριό, αλλά και το υψόμετρο της περιοχής τους. Θα επικεντρωθούμε στις προσόψεις και θα διακρίνουμε εάν και τα υλικά που χρησιμοποιούνταν, άλλαζαν στα διαφορετικά σημεία του χωριού.

Κεντρικός δρόμος χωριού

Νερόμυλος

Ποταμός

Ελιόμυλος

Αποστακτήρας

Κοινωνική κατάσταση χωριού_Εργασία και κατοίκηση

Η γεωγραφική θέση της Κακοπετριάς, ώθησε την ανάπτυξη κάποιων συγκεκριμένων επαγγελμάτων, που ήταν ανάλογα των αναγκών, αλλά και των στοιχείων του χωριού. Η Κακοπετριά, φημιζόταν για τους βοσκούς, γεωργούς, υλοτόμους, πελεκάνους, κτίστες, μεταξάδες και στρατουράδες. Η εργασία ήταν αναπόσπαστο κομμάτι από την ζωή των χωρικών, και αυτό το διακρίνουμε από την θέση που είχε μέσα στον χώρο της κατοικίας. Η κατοικία ήταν διώροφη και χωριζόταν έτσι σε δύο ζώνες. Κάτω, το «κάτω» και πάνω το «άνω». Το πρώτο, ήταν ο αποθηκευτικός χώρος, ο χώρος των ζώων ή το εργαστήριο τους. Ενώ πάνω ήταν

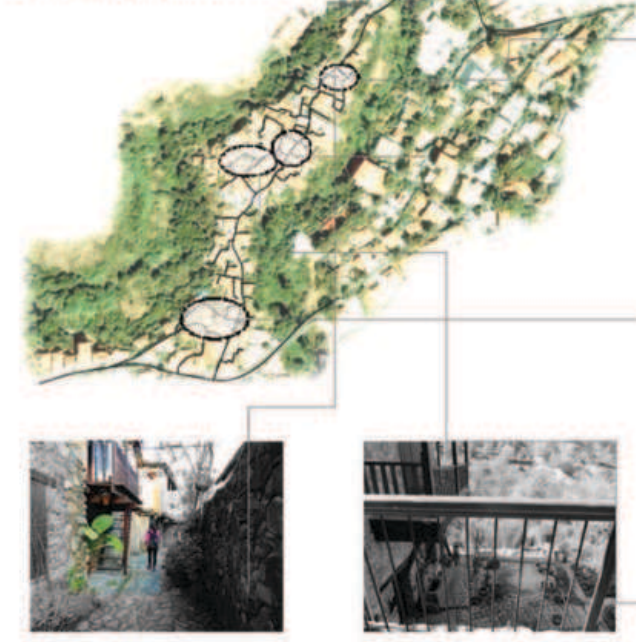

Ιδιαίτερα γνωρίσματα χωριού
 Διαμόρφωση δημόσιων αρτηριών με βάση το ιδιωτικό.

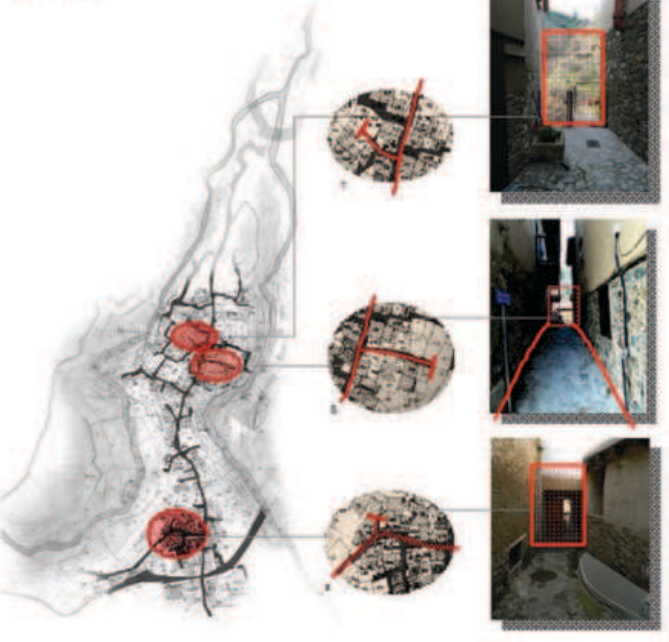

Από τη κύρια πορεία παρατηρείται άμεση οπτική διαπερατότητα στον ημιπαϊθίριο χώρο της κατοικίας.
 Αξιοποίηση των υψομετρικών διαφορών της περιοχής.
 Η πρόσβαση στο κύριο χώρο του σπιτιού γίνεται μέσω υπαίθριων σκάλων που παρατόσσονται εξωτερικά της οικίας.
 Στην όψη της οικίας αναπτύσσεται μικρό προαύλιο, αφήνοντας τα όρια του ιδιωτικού να μπλέκονται με το δημόσιο.
 Τα ξύλινα μπαλκόνια καθώς και οι πέτρινες όψεις των κτιρίων δίνουν μια ζεστή ατμόσφαιρα και παρόλο που είναι άμεσα προσβάσιμο από το δημόσιο ωστόσο μοιάζει με ιδιωτική πρόεκταση των σπιτιών.
 Η πορεία κατευθύνει σε ιδιωτικές αυλές και φαίνεται να είναι αδιέξοδη αλλά προχωρώντας αντιλαμβάνεται πως υπάρχει συνέχεια.
 Λόγω έλλειψης χώρου για ανάπτυξη υπαίθριων χώρων στα σπίτια, εκμεταλλεύονται το μικρό πλάτος του δρόμου για να δημιουργήσουν ημιπαϊθίριους χώρους της οικίας σε άλλο επίπεδο.

Αλληλεπίδραση δημοσίου και ιδιωτικού

Αδιέξοδα

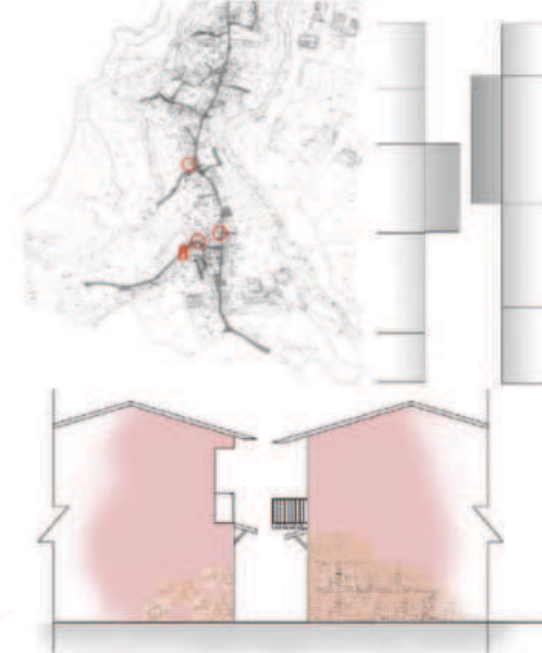
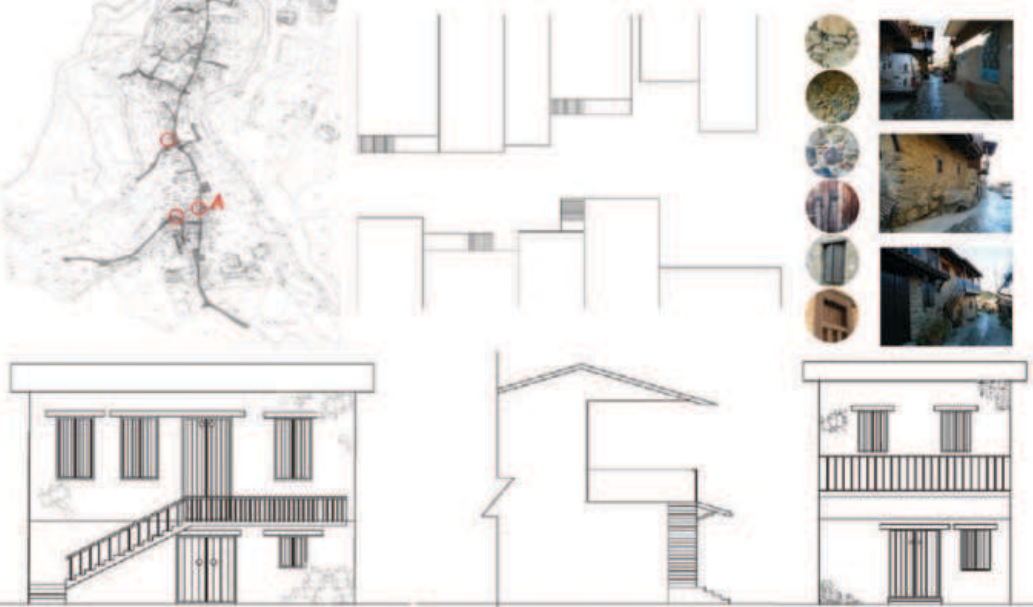

Κύρια αρτηρία που οδηγεί σε κάθετες αδιέξοδες πορείες. Οι αδιέξοδες αυτές πορείες εκ πρώτης όψης φαίνονται αχρείαστες εφόσον διακόπτονται, όμως σε συγκεκριμένες περιπτώσεις είναι αποτελούν μοναδικό τρόπο πρόσβασης στην κατοικία.
 Οι κάθετες πορείες της δημόσιας αρτηρίας είναι μικρού μήκους και διακόπτονται εφόσον συναντούν γκρεμό.
 Η δημόσια αρτηρία μετατρέπεται σε ιδιωτική εφόσον οδηγεί εκτός από γκρεμούς σε ιδιωτικές αυλές. Η χρηστική της αξίας ως πέρασμα λούπιν μετατρέπεται σε ιδιωτικό «διάδρομο» της κατοικίας.
 Το γεγονός ότι κάποιες φορές στο τέλος του περάσματος βρίσκεται η είσοδος μιας κατοικίας εξακριβώνει την ανάγκη των κατοίκων για άμεση πρόσβαση και ταυτόχρονα υπονοείται η επέκταση του εσωτερικού χώρου στο εξωτερικό, εφόσον απλά μια πόρτα ορίζει τα όρια της κατοικίας.

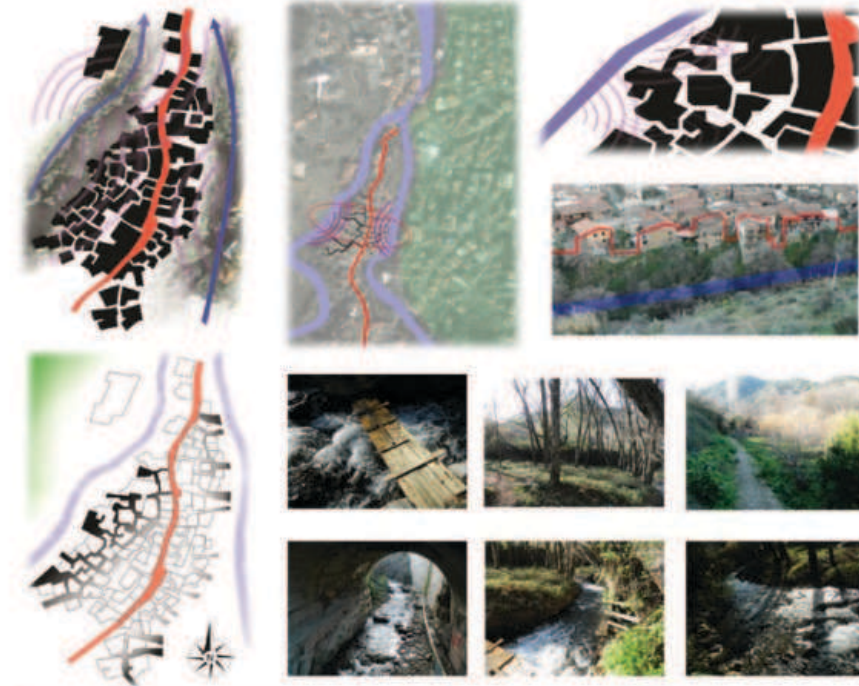
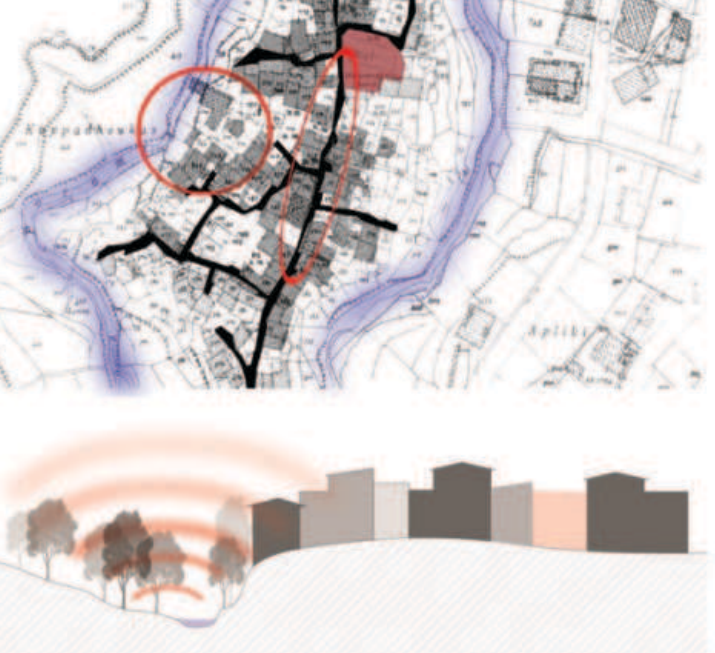
Τυπολογίες όψεων και υλικότητα

Στον κεντρικό δρόμο, οι προσόψεις των σπιτιών δεν βρίσκονται στην ίδια ευθεία, έτσι σχηματίζουν διάφορα ανοίγματα και στενώματα στην κεντρική αρτηρία. Κάτι που δεν αποσιώζει από κανένα σπίτι στην Κακοπετριά, είναι η σκάλα που σε οδηγεί στο πάνω μέρος της κατοικίας και τοποθετείται εξωτερικά. Πάντα μαζί με την σκάλα τοποθετείται και μπαλκόνι, πάντα από ξύλο, που σε ορισμένες περιπτώσεις είναι επιπρόσθετο της όψης ή ενσωματωμένο σε αυτήν. Αναλογικά το ισόγειο με τον όροφο δεν είναι το ίδιο. Σε ορισμένες περιπτώσεις το κάτω δωμάτιο, βρίσκεται 'βυθισμένο' σε σχέση με το επίπεδο του δρόμου, είτε απλά είναι χαμηλοτάβανο, αφού η χρήση του ήταν ως στάβλος για τα ζώα της οικογένειας, ή ως αποθηκευτικός χώρος για τα αγαθά και τα πιθάρια τους.
 Σε γενικές γραμμές οι προσόψεις είναι απλές και καθαρές από οποιονδήποτε διάκοσμο. Υπάρχει γεωμετρία και αρμονία ως προς τα ανοίγματα καθώς στο κέντρο βρίσκεται η πόρτα, ενώ δεξιά και αριστερά της, τα παράθυρα. Τα ανοίγματα των παραθύρων δεν βρίσκονται αποκλειστικά στην πρόσοψη αφού κατά κύριο λόγο έχουν νότιο προσανατολισμό. Σημαντική παρατήρηση, είναι και η παρουσία εστίας και στην πρόσοψη, στο μπαλκόνι του πάνω επιπέδου. Στο χωριό όμως, λόγω των χαμηλών θερμοκρασιών το ρόλο της εστίας έχει το τζάκι που εκτός για μέσο θέρμανσης, χρησιμεύει και για το μαγείρεμα.
 Στα δρομάκια η δόμηση διαφέρει, καθώς οι κατοικίες έρχονται πιο κοντά ή μακριά στην άλλη, στενεύοντας έτσι και τον ίδιο τον δρόμο. Η απόσταση τους μειώνεται περισσότερο όταν υπάρχουν τα ξύλινα μπαλκόνια. Εξέχουν από την βασική όψη, αλλάζοντας σε τομή τα όρια της κάθε κατοικίας. Τις περισσότερες φορές τα απέναντι σπίτια έχουν το μπαλκόνι τους στο ίδιο σημείο, έτσι θα μπορούσε να υπάρξει μια ελεύθερη επικοινωνία και κίνηση πάνω από το επίπεδο του εδάφους. Το κύριο υλικό για την κατασκευή των μπαλκονιών είναι το ξύλο, αλλά πολλές φορές χρησιμοποιούνται και άλλα υλικά στο επίπεδο για υγραμόνωση αλλά και για στατικούς σκοπούς. Υλικά που παρουσιάζονται στο χωριό είναι το καλάμι, η ψάθα, κλαδιά και κορμούς δέντρων. Τα πιο πάνω υλικά χρησιμοποιούνταν και στην κατασκευή των οροφών. Πολύ σημαντικό στοιχείο για ένα χωριό με αυξημένη βροχόπτωση.

Διάφορες τυπολογίες κατοικιών

Στοιχείο νερού και ήχου

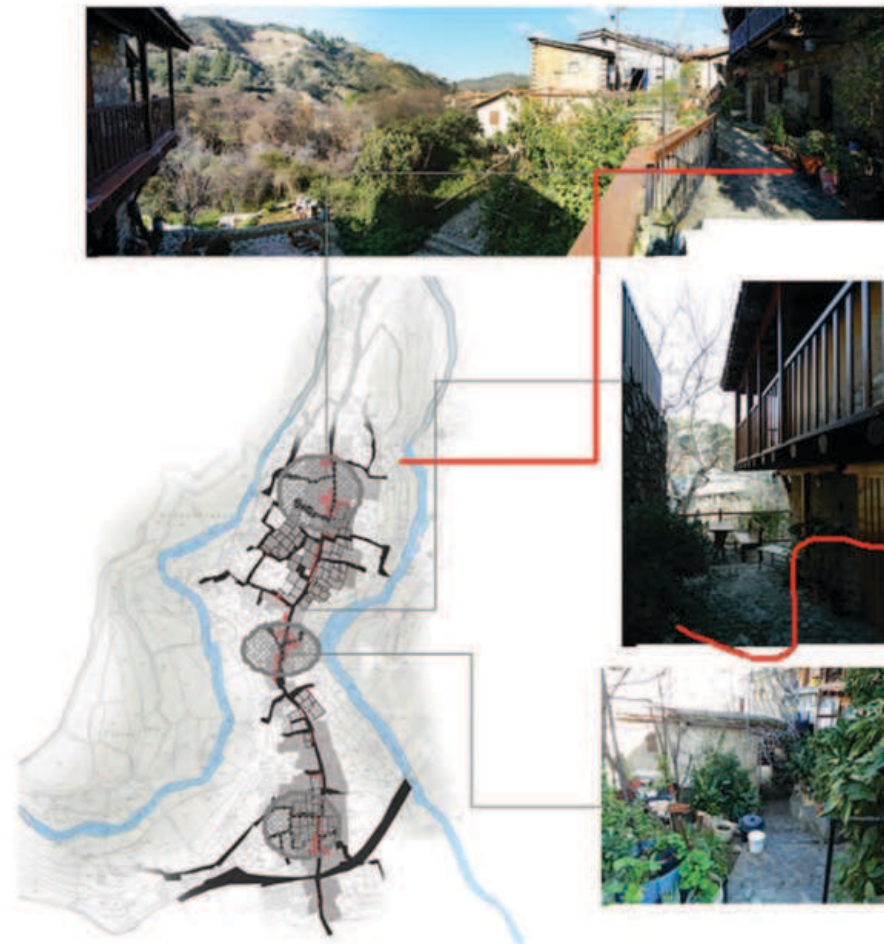
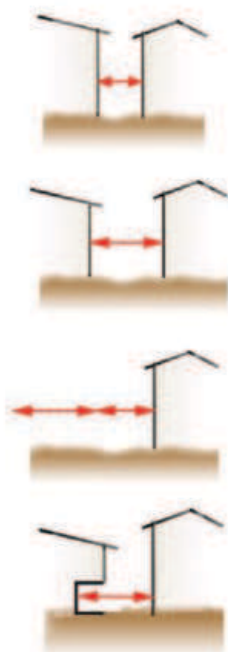

Ήχος και νερό

Ο ποταμός βρίσκεται σε αρκετά πιο χαμηλό σημείο σε σχέση με τον οικισμό. Επίσης, υπάρχουν πολλά δέντρα και καλάμινες που περικυκλώνουν τον ποταμό. Αυτά δεν αφήνουν τον ήχο να ταξιδέψει και να φτάσει τα μέσα του οικισμού. Ο ήχος αυτός του νερού γίνεται αντιληπτός παρά μόνο αν ο επισκέπτης εισέλθει στα παρακάδια του κεντρικού δρόμου και προς το τέλος τους, εκεί ακριβώς που βρίσκεται ο ποταμός. Ακόμη, πράγμα που αποτρέπει τον ήχο να φτάσει τον κεντρικό δρόμο, είναι ο ακανόνιστος τρόπος, σε κάτοψη, με τον οποίο έχουν κτιστεί τα σπίτια και οι υψομετρικές τους διαφορές. Όλα τα πιο πάνω αποτελούν φίλτρο ήχου, ένα σφουγγάρι που τον απορροφά και αποτελεί εμπόδιο στη πορεία του. Όπως ένα δωμάτιο με έπιπλα δεν έχει αντάλλα, έτσι και εδώ ο οικισμός είναι πυκνοκατοικημένος και περιορίζει τον ήχο του ποταμού.

Χαρακτηριστικά στοιχεία χωριού

Αμφισβήτηση ορίων κατοίκησης

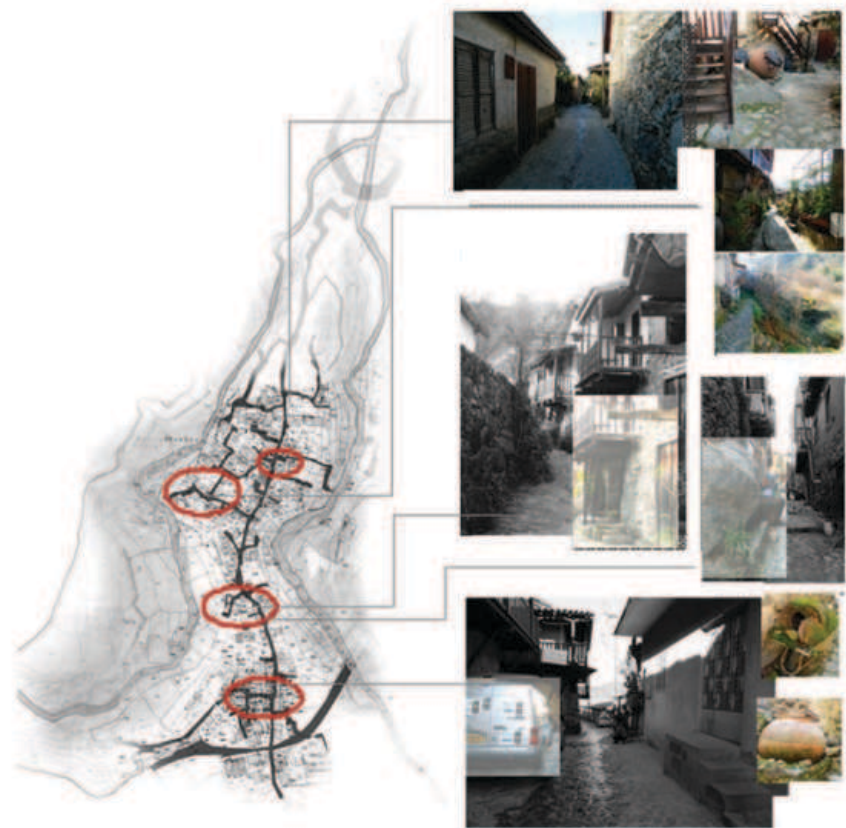
Όρια κατοικίας και η αμφισβήτηση τους

Υποχώρηση ορίων κατοικίας αφήνοντας χώρο υποδοχής, άμεσα προσβάσιμο στο δημόσιο. Η αυξομείωση του πλάτους της δημόσιας κορείας δημιουργεί διαφορετικές εντάσεις.
 Η ανοικτή οπτική και τα ανοικτά όρια στην μια πλευρά, δίνει την αίσθηση ότι μεγαλώνει ο χώρος όσο μικρό και να είναι το δρομάκι. Ωστόσο αυτό συμβαίνει κοντά στον ποταμό προσφέροντας έτσι την θέα στις οικίες. Η υποχώρηση της κατοικίας προς τα μέσα, επεκτείνει την δημόσια αρτηρία. Με τον τρόπο αυτό δημιουργείται ένας ημιυπαίθριος χώρος που οδηγεί στην κύρια είσοδο της κατοικίας και συνήθως χρησιμοποιείται για να καλύψουν τις ανάγκες τους οι κάτοικοι.
 Η ανάγκη για να αποκτήσουν υπαίθριους χώρους και η έλλειψη χώρου οδήγησε στον προαναταλισμό των αυλών στο ποταμό. Μ' αυτό τον τρόπο επεκτείνονται ακολουθώντας το ανάγλυφο του εδάφους και απολαμβάνουν την θέα που τους προσφέρεται έχοντας παράλληλα την ιδιωτικότητα τους. Αν και οι αυλές δεν είναι προαναταλισμένες στο δημόσιο, ωστόσο λόγω υψομετρικών διαφορών που προκύπτουν από την μορφολογία του εδάφους υπάρχει άμεση οπτική πρόσβαση τις παραπάνω φορές με τον υπαίθριο ή ημιυπαίθριο χώρο της κατοικίας. Οι υψομετρικές διαφορές των κατοικιών διαχωρίζουν το ιδιωτικό από το δημόσιο αφήνοντας όμως οπτική.

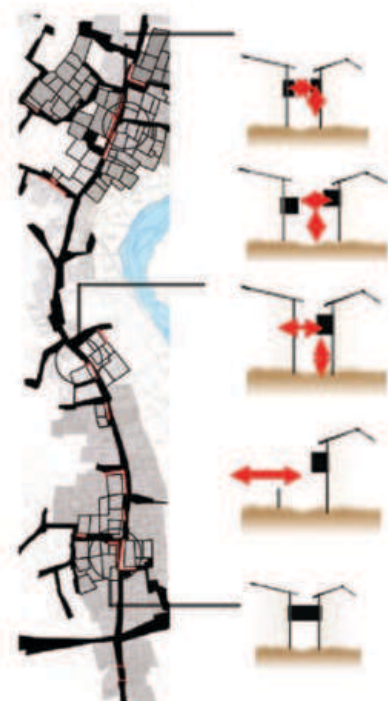
Υλικότητα περασμάτων

Η υλικότητα των περασμάτων ενθαρρύνει την επέκταση του ιδιωτικού. Δεν παρατηρείται σημαντική διαφοροποίηση υλικού από δρόμο σε δρόμο, εφόσον τα βασικά υλικά είναι τα τοπικά πετρώματα της περιοχής, δηλαδή πετρώματα του ποταμού ή του βουνού. Η εναρμόιση με τον περιβάλλοντα χώρο και η τοπικότητα είναι σημαντικό στοιχείο της Κακοπετριάς. Αυτό επιτυγχάνεται όχι μόνο από την υλικότητα του δρόμου αλλά και από την ευαισθησία των κατοίκων που διατηρούν κομψό το διάκοσμο της δημόσιας αρτηρίας. Η οικειοποίηση των περασμάτων από τους κατοίκους δημιουργεί αμφισβήτηση ορίων ιδιωτικού-δημόσιου. Έτσι δημιουργείται παιχνίδισμα του μέσα-έξω, αφήνοντας το επάγγελμα, τα ενδιαφέροντα και τις ανάγκες των κατοίκων να καθορίσουν την δημόσια υφή. Επίσης ο δρόμος μετατρέπεται σε χώρο συνύφεσης και επικοινωνίας των γειτόνων κάτι που παρατηρείται εντονότερα στα στενά σοκάκια.

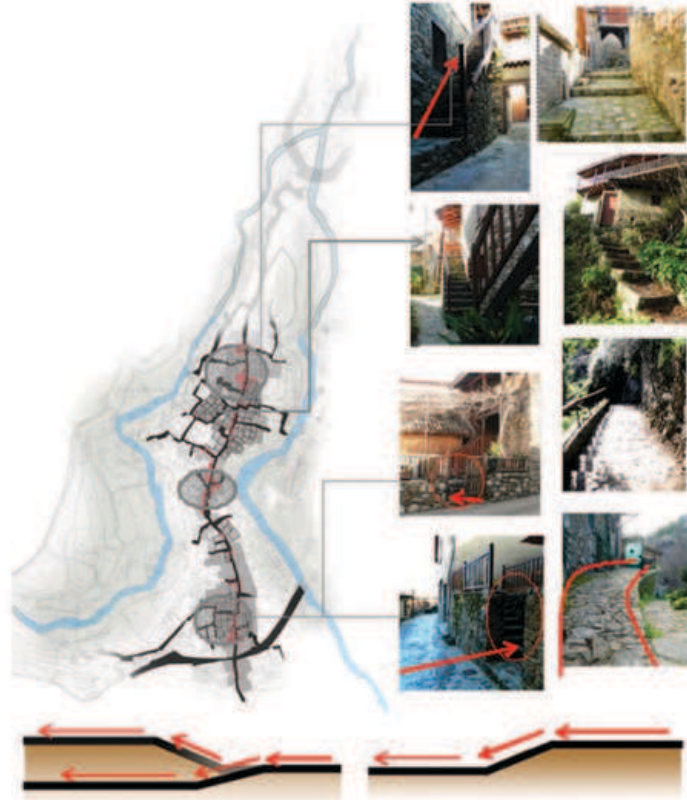
Οικειοποίηση δημόσιου χώρου

Ιδιωτική επέκταση στο δημόσιο- μπαλκόνια

Ιδιωτική επέκταση στο δημόσιο- σκάλες

Επέκταση από το δημόσιο στο ιδιωτικό μέσω μπαλκονιών

Οι ιδιωτικές κατοικίες επεκτείνουν τα όρια τους, προβάλλοντας τα μπαλκόνια τους πάνω από τις δημόσιες αρτηρίες-δρομάκια δημιουργώντας στεγασμένους εξωτερικούς χώρους. Με αυτό τον τρόπο αλλάζει η αντίληψη του χώρου καθώς αρχίζει να μπλέκεται το ιδιωτικό με το δημόσιο. Στην πρώτη περίπτωση υπάρχει άμεση επαφή μεταξύ των μπαλκονιών και παράλληλα εγκλείεται η δημόσια αρτηρία. Σε κάποιες περιπτώσεις παρατηρείται επίσης το εξωτερικό μπαλκόνι να έχει άμεση θέαση με τον ποταμό. Στην τελευταία περίπτωση, δημιουργείται στοά με την προέκταση της κατοικίας και άμεση σύνδεση με το απέναντι κτίριο.

Επέκταση από το δημόσιο στο ιδιωτικό μέσω σκάλων

Εξωτερική πρόσβαση στις οικίες. Η υλικότητα της σκάλας καθορίζει την ιδιωτική χρήση του χώρου. Η σκάλες τοποθετούνται στις όψεις των κατοικιών. Οι περιπτώσεις είναι οι ακόλουθες. Α) υποχωρεί η όψη της κατοικίας και τοποθετείται η σκάλα. Αυτό κυρίως παρατηρείται στην βασική αρτηρία, λογικά για λόγους αισθητικής και για να μην είναι τόσο εκτεταμένες στο δημόσιο. Β) η εξωτερική σκάλα τοποθετείται στο πέρασμα μειώνοντας τον δημόσιο χώρο διακίνησης, παρατηρείται να συμβαίνει στα σοκάκια λόγω της πιο ιδιωτικής τους φύσης. Μονοπάτια οδηγούν σε άλλο επίπεδο εξομαλύνοντας τις υψομετρικές διαφορές του χωριού. Συνήθως οι καθοδικές πορείες οδηγούν στο ποτάμι.

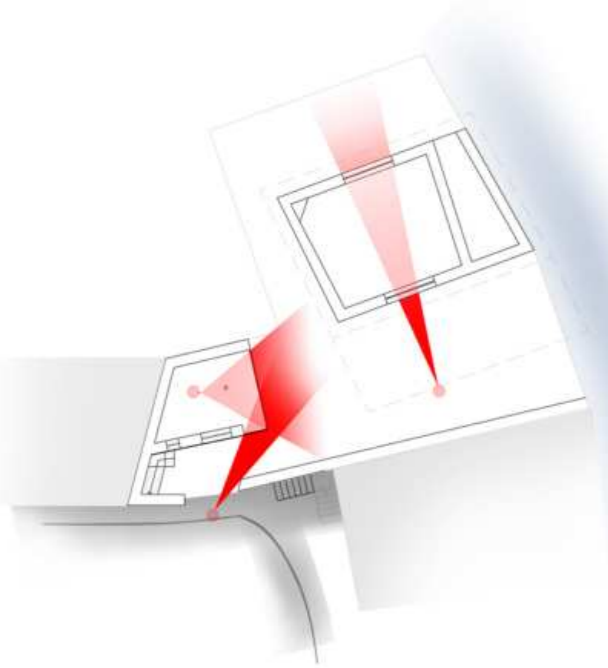
Επιλογή κατοικίας επέμβασης

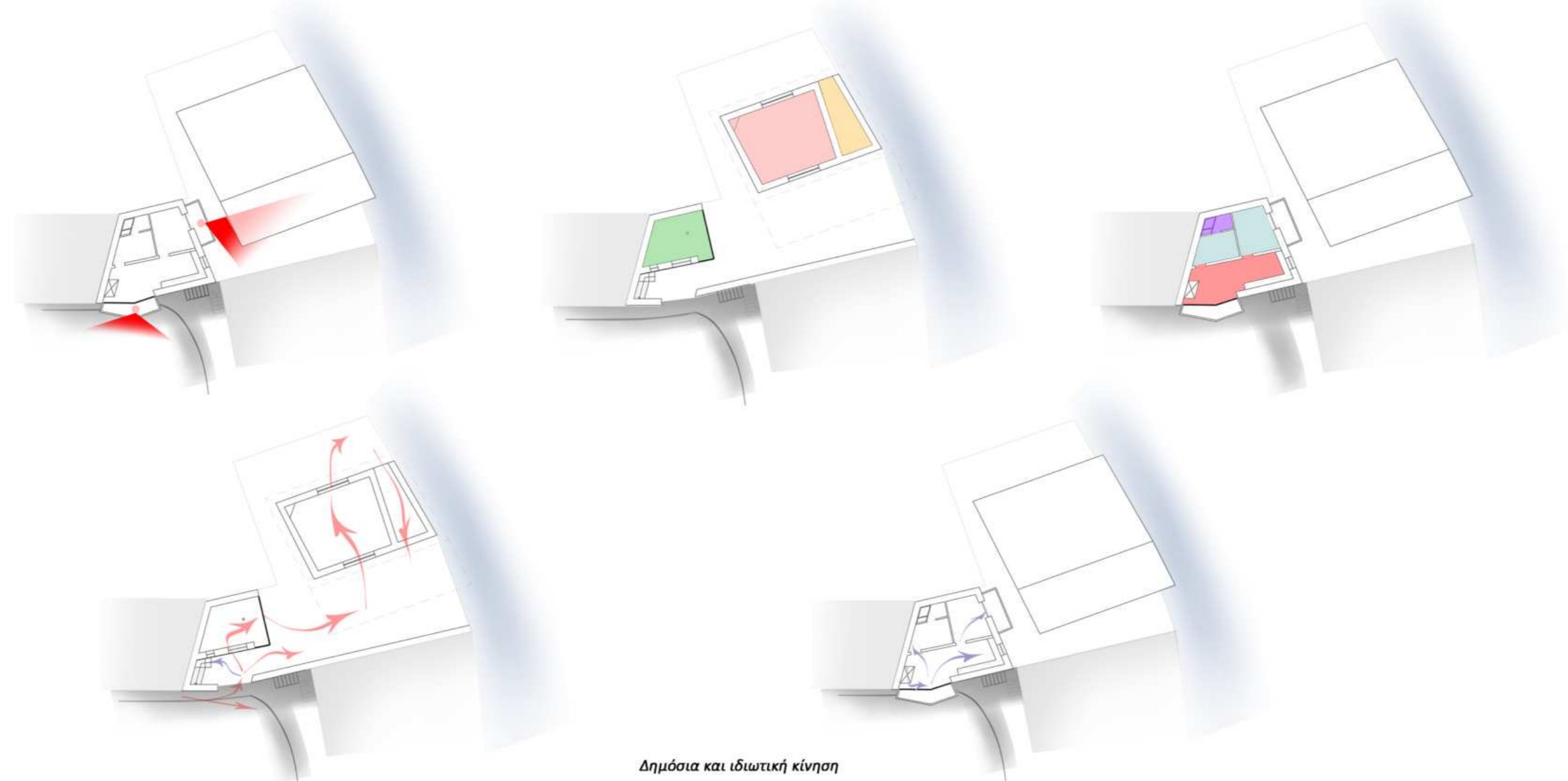
Επιλογή κατοικίας

Η κατοικία που επιλέξαμε να μελετήσουμε, ν' αναλύσουμε και να επέμβουμε, βρίσκεται στα δυτικά του κεντρικού πυρήνα του παραδοσιακού χωριού της Κακοπετριάς. Εφάπτεται σε ένα μικρό δρομάκι του χωριού, χωρίς κάποιο ιδιαίτερη χρήση. Περιτριγυρίζεται από άλλες κατοικίες που χρονολογούνται την ίδια περίοδο κατασκευής καθώς συγκεντρώνουν κοινά γνωρίσματα. Κύριο οικοδομικό υλικό είναι η τοπική πέτρα και δεν παρατηρήσαμε προβλήματα στατικά. Τα κεντρικά προβλήματα του οικοδομήματος ήταν κυρίως η εγκατάλειψη, καθώς και το πάτωμα του μπαλκονιού. Σοβαρά προβλήματα παρατηρήθηκαν και στην σκάλα, που εξασφάλιζε την σύνδεση του κάτω με τον πάνω όροφο. Σημαντικό στοιχείο της πιο πάνω κατοικίας ήταν μια μικρή στοά, υπό μορφή εισόδου στην πίσω αυλή του οικοδομήματος. Από τον υπαίθριο χώρο του σπιτιού έχεις οπτική προς τον ποταμό. Το κτιριακό συγκρότημα, ολοκλήρωσε ένας ακόμα ψηλοτάβανος χώρος που βρισκόταν στην αυλή.

Οπτικές από και προς των κτιριακών όγκων

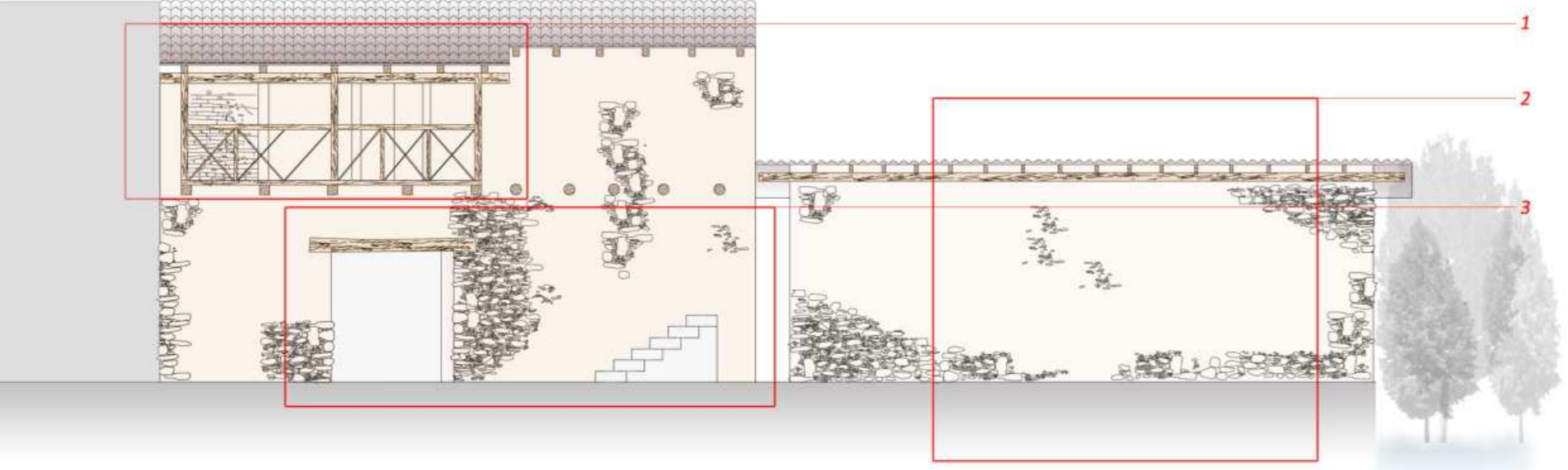

Λειτουργικότητα χώρων

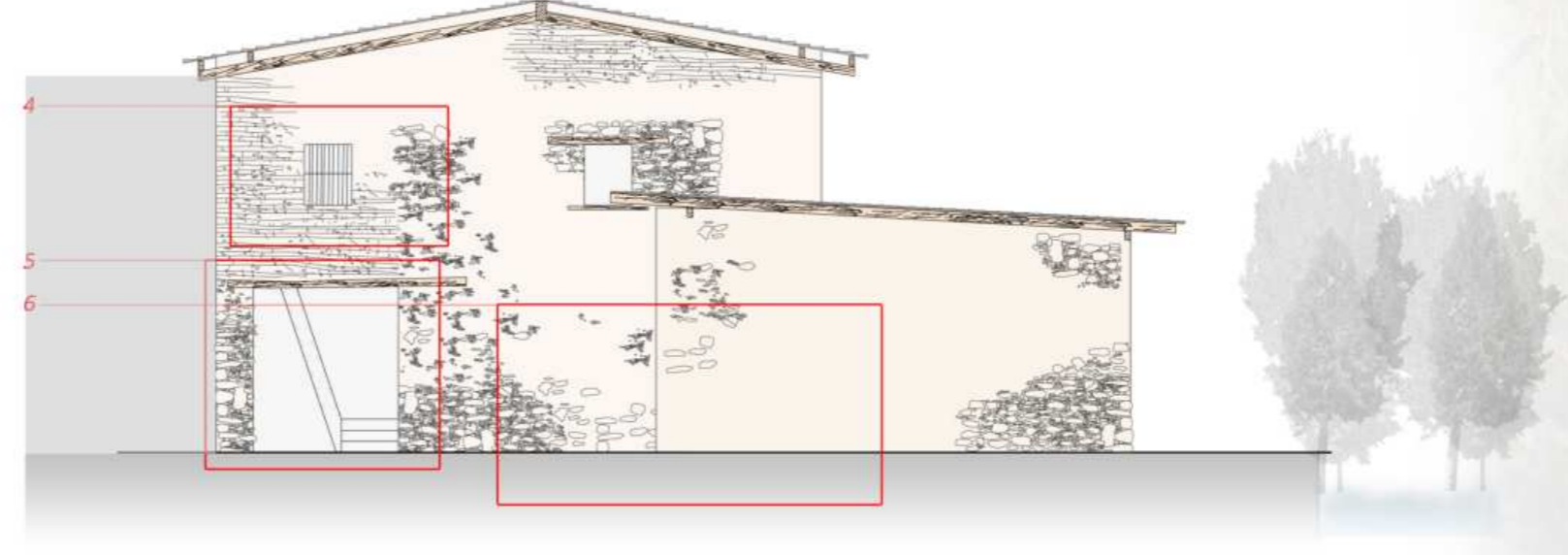

Τα στοιχεία που εντοπίσαμε στο συγκεκριμένο κτιριακό συγκρότημα, συνδέονταν άμεσα με την μελέτη και τα στοιχεία που εντοπίσαμε στο χωριό, έτσι και το επιλέξαμε για την επέμβασή μας. Στοιχεία που λάβαμε υπόψη για την τελική μας πρόταση, ήταν η σύνδεση ιδιωτικού, δημόσιου χώρου και πώς συνυπάρχουν οι δύο αυτές κινήσεις, οι οπτικές και τα οπτικά εμπόδια, η συνύπαρξη κατοίκησης και εργασίας.

Αναγνώριση σημείων προσθήκης_ Ανάπτυξη ιδέας

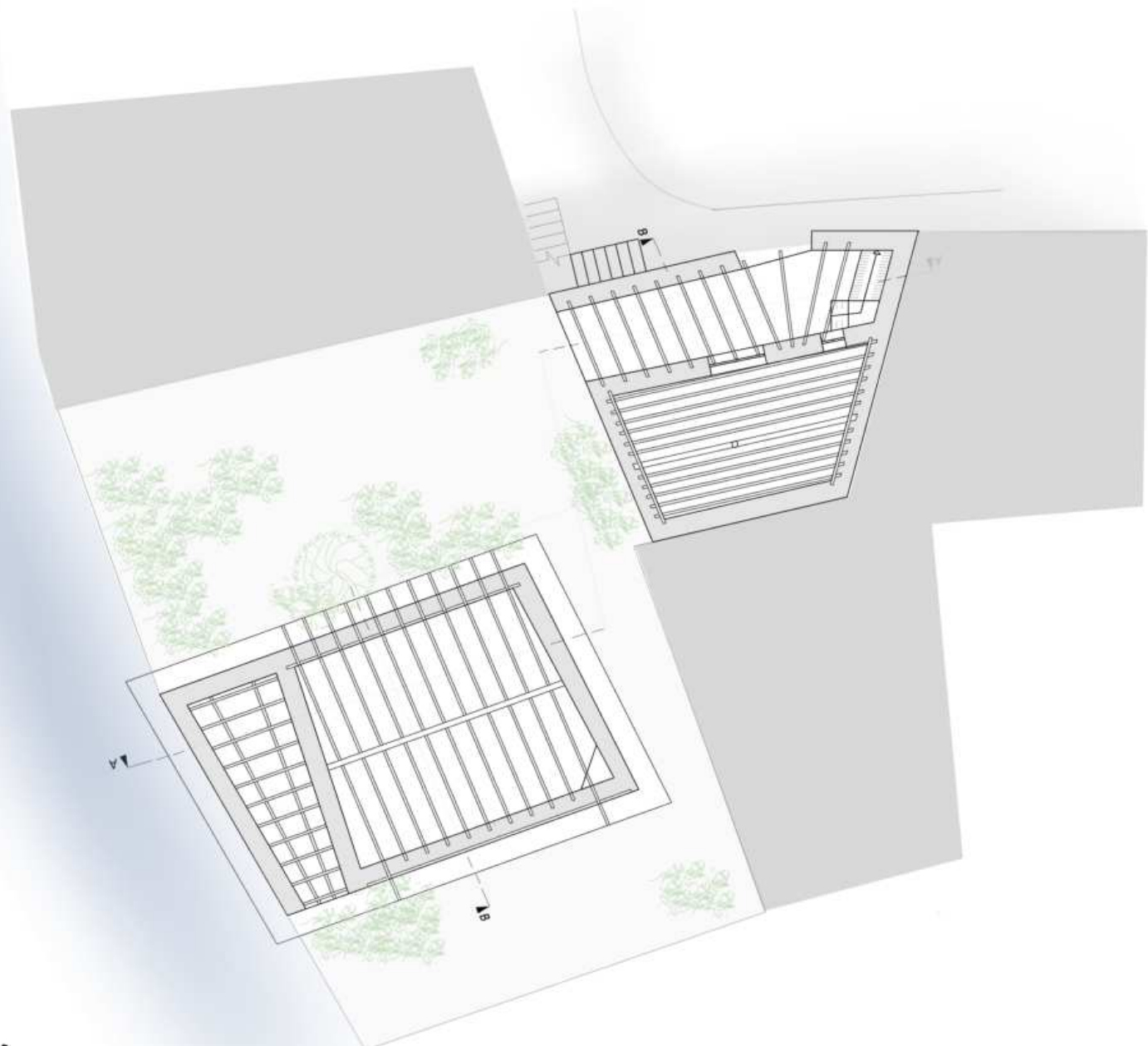

Δημόσια και ιδιωτική κίνηση

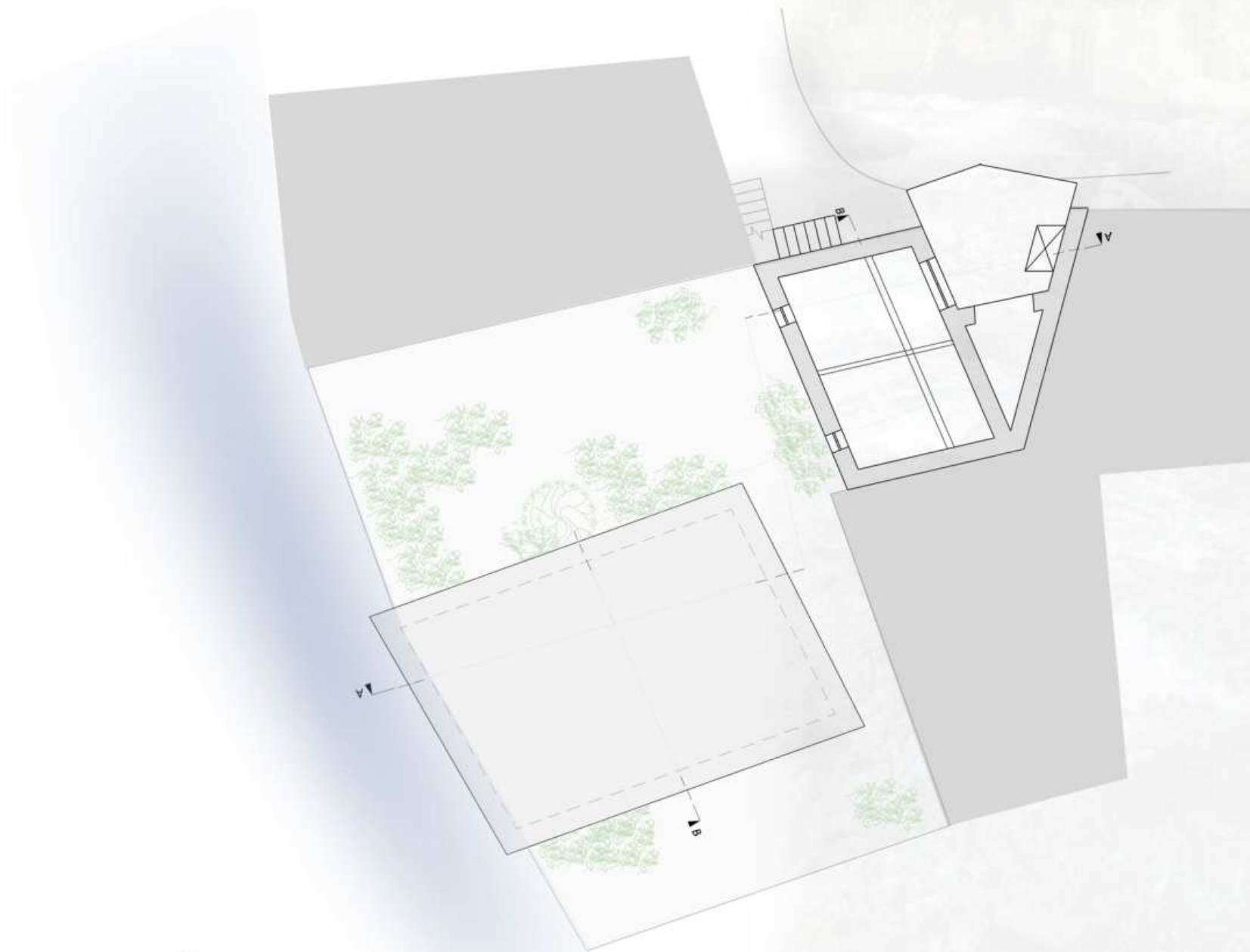

Προτάσεις επέμβασης

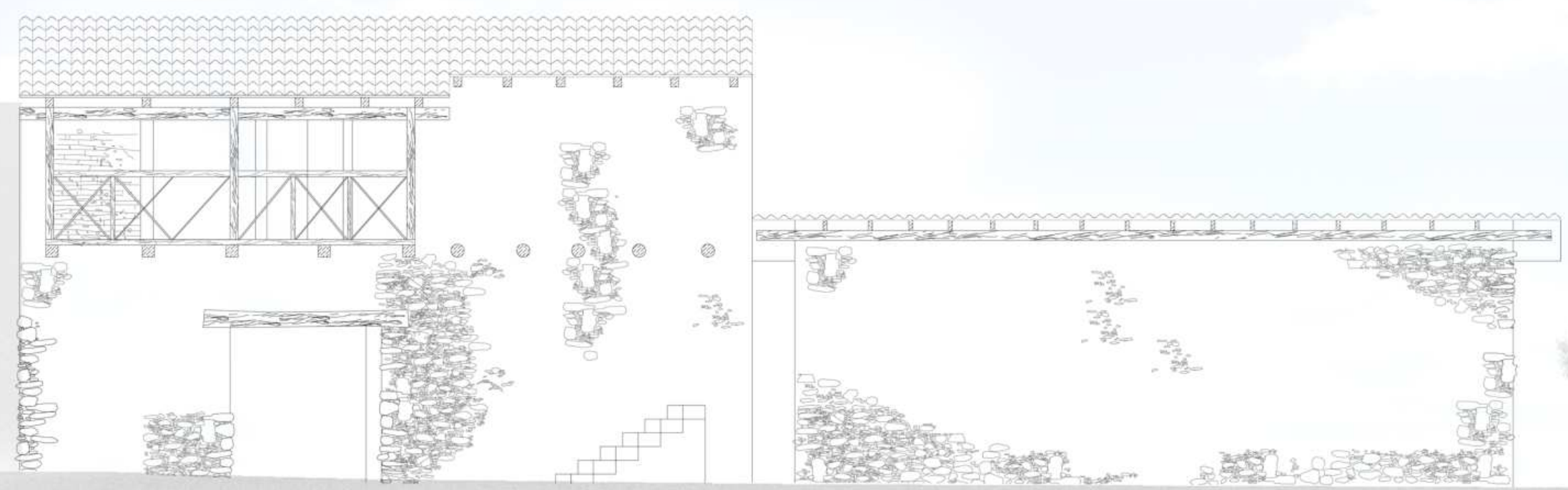
- 1) Προσθήκη υαλοπινάκων για να μετατρέψουμε το μπαλκόνι σε εσωτερικό χώρο και να επιτρέψουμε την χρήση του όλες τις εποχές. Δημιουργία χώρου υποδοχής από την σκάλα που σε ανεβάζει στο πάνω επίπεδο.
- 2) Άνοιγμα δύο κουφωμάτων για την άμεση σύνδεση της αυλής, αλλά και του κεντρικού κτιρίου με τον χώρο στην αυλή. Στροφή των κινήσεων προς το κέντρο.
- 3) Αξιοποίηση στοάς για την απορρόφηση δημόσιων ροών προς τα μέσα και κατεύθυνση τους προς την αυλή. Χώρος δημόσιος και ιδιωτικός.
- 4) Σπάσιμο συνεχόμενης όψης κατοικίας και προσθήκη μπαλκονιού. Μεγαλύτερο άνοιγμα για ενίσχυση εσωτερικού φωτισμού και ανταλλαγής οπτικών από και προς τον δημόσιο χώρο.
- 5) Συνέχεια στοάς, ενισχύοντας τον χαρακτήρα της. Τονισμός απορρόφησης και κατεύθυνσης ροών προς την βίωση της εμπειρίας ήχος-ποταμός και αίθριου.
- 6) Αξιοποίηση πίσω αυλής και μετατροπή της ως το σημαντικό στοιχείο του συγκροτήματος. Κεντρικό στοιχείο, όπου γύρω του ξετυλιγούνται όλες οι κινήσεις και οι δραστηριότητες.

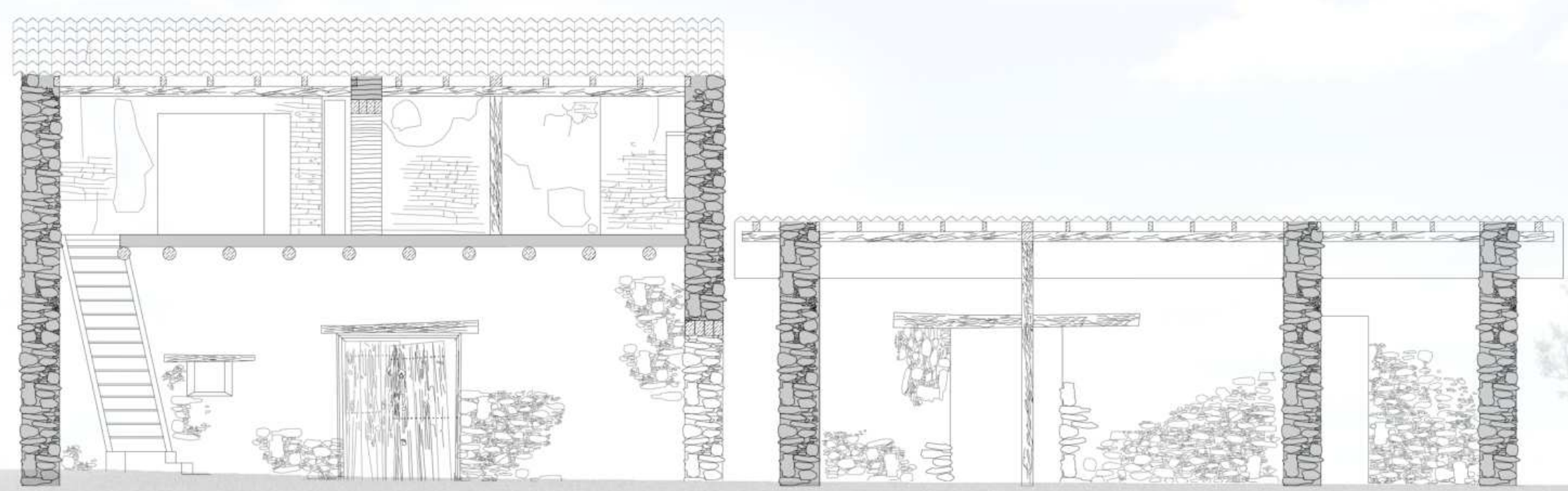
Κάτοψη ισογείου

Κάτοψη πρώτου ορόφου

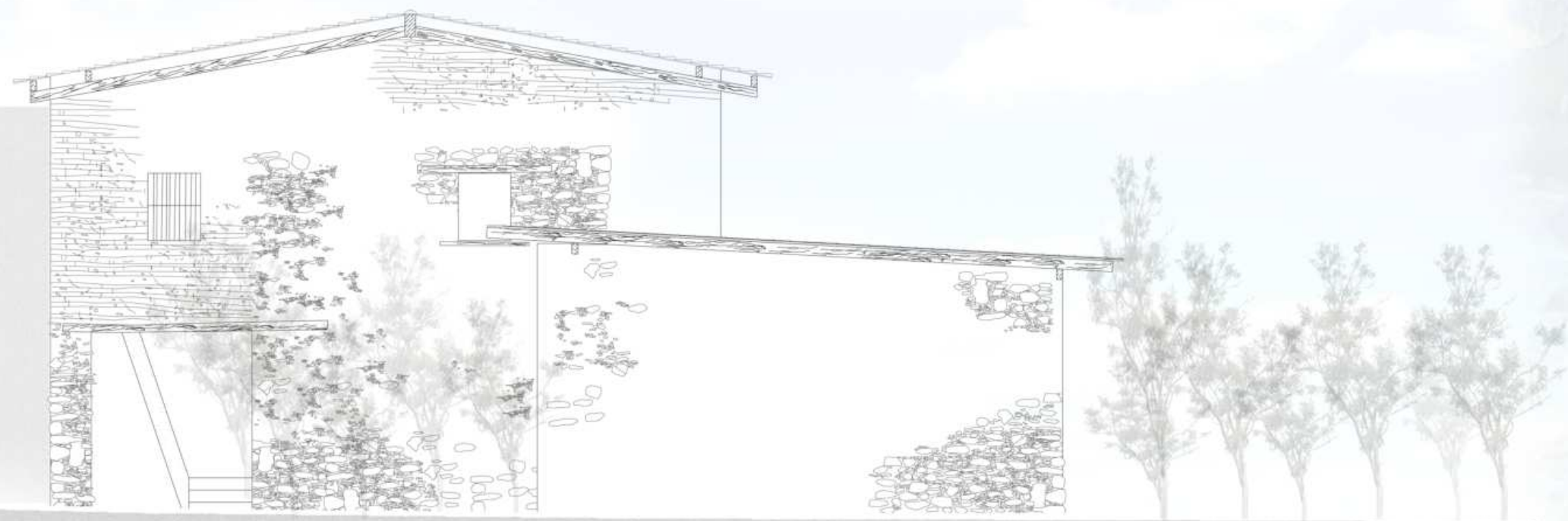

Όψη A-A

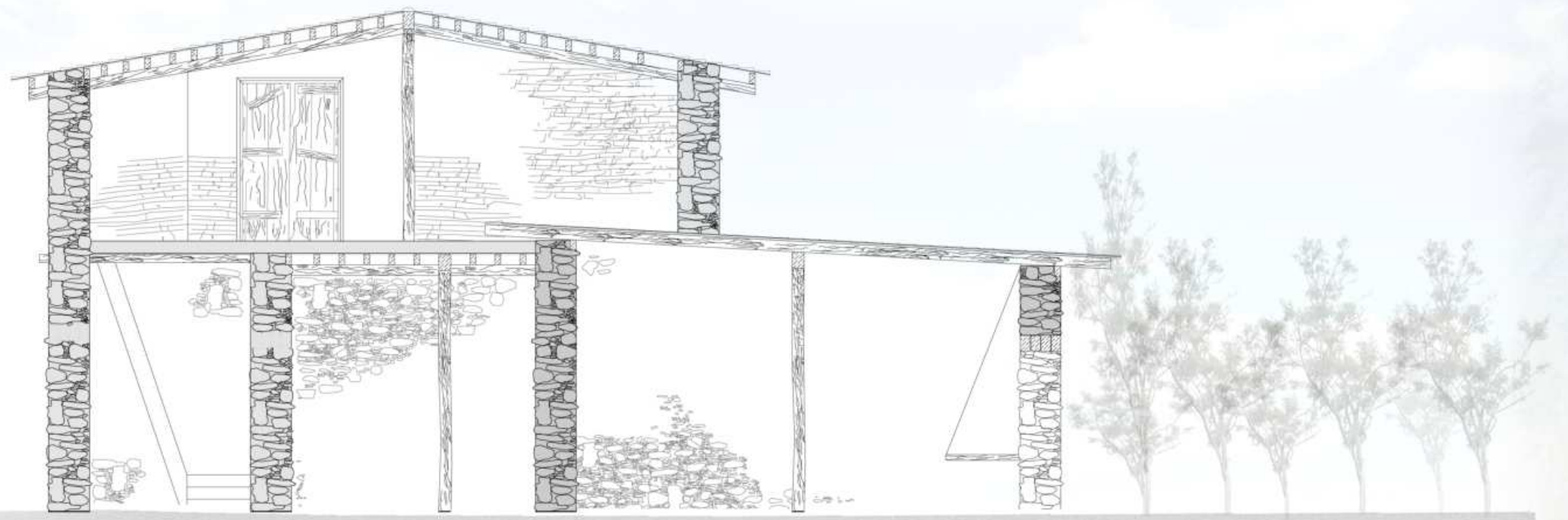

Τομή A-A

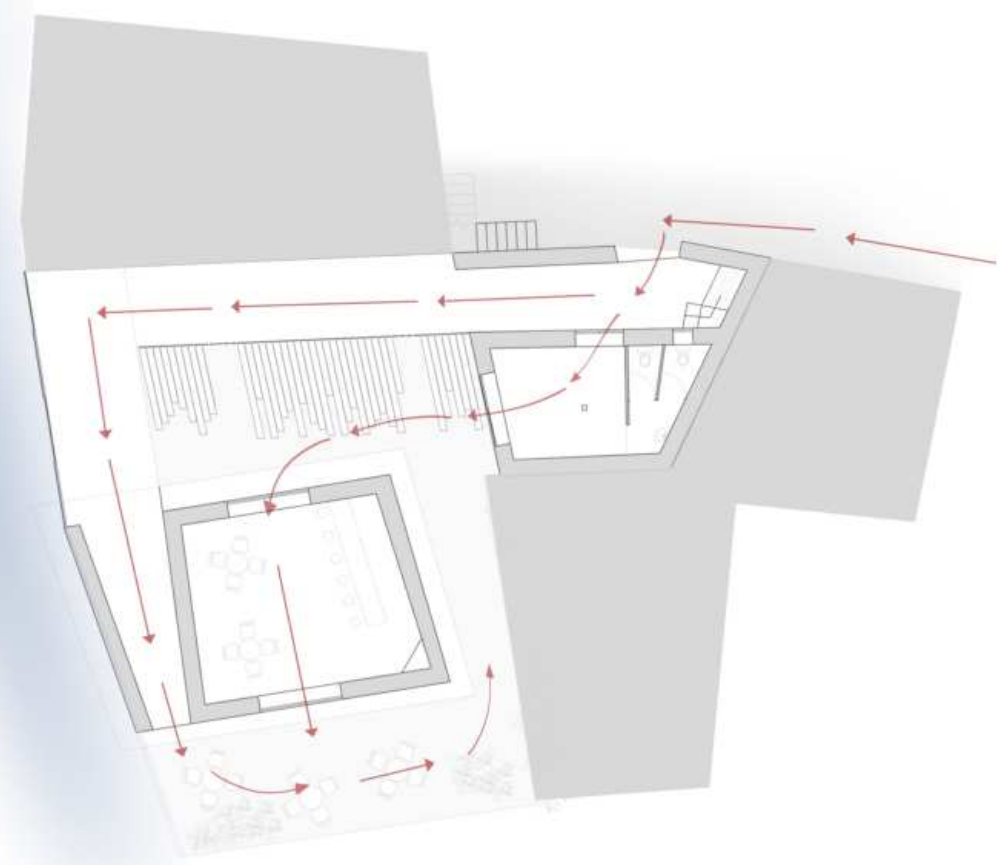

Όψη Β-Β

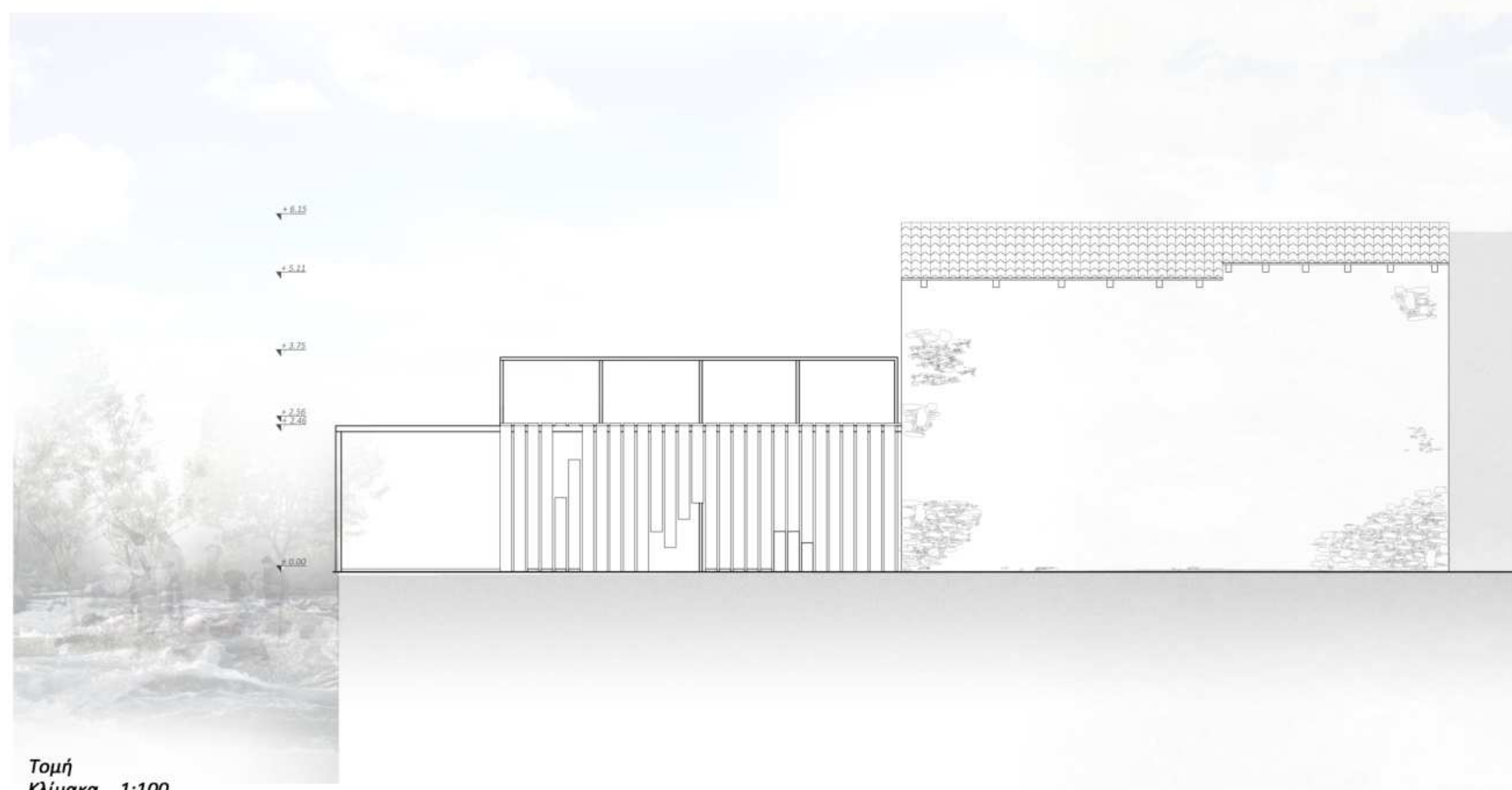

Τομή Β-Β

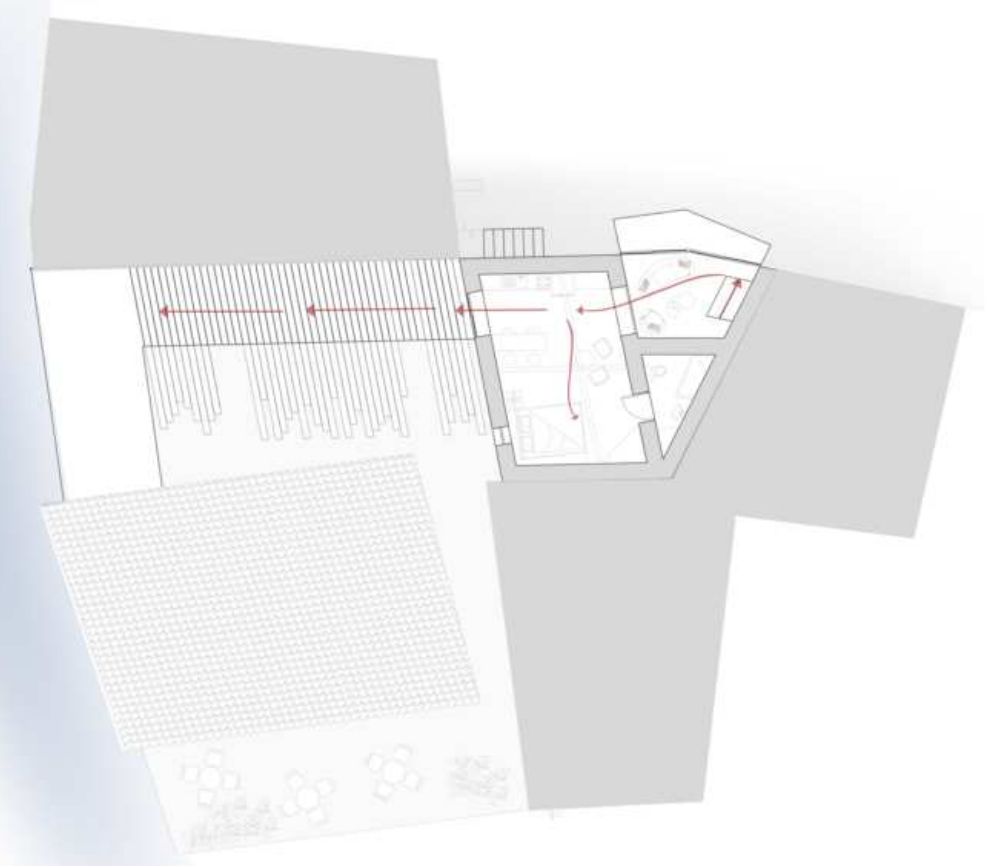
Αρχιτεκτονικά Σχέδια _ προτεινόμενα σχέδια

Διαγραμματική κάτοψη ισογείου

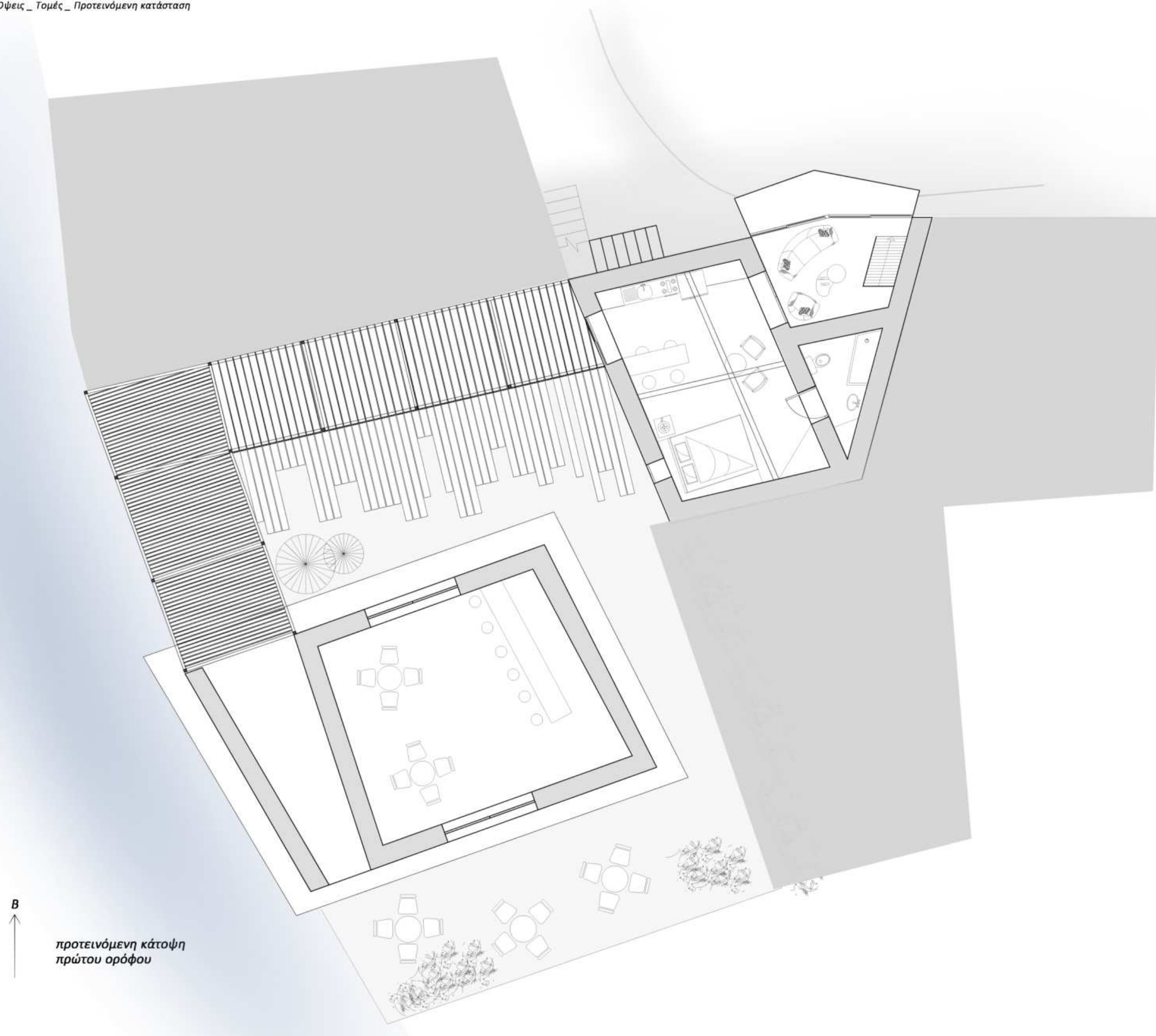
Τομή
Κλίμακα _ 1:100

Διαγραμματική κάτοψη ορόφου

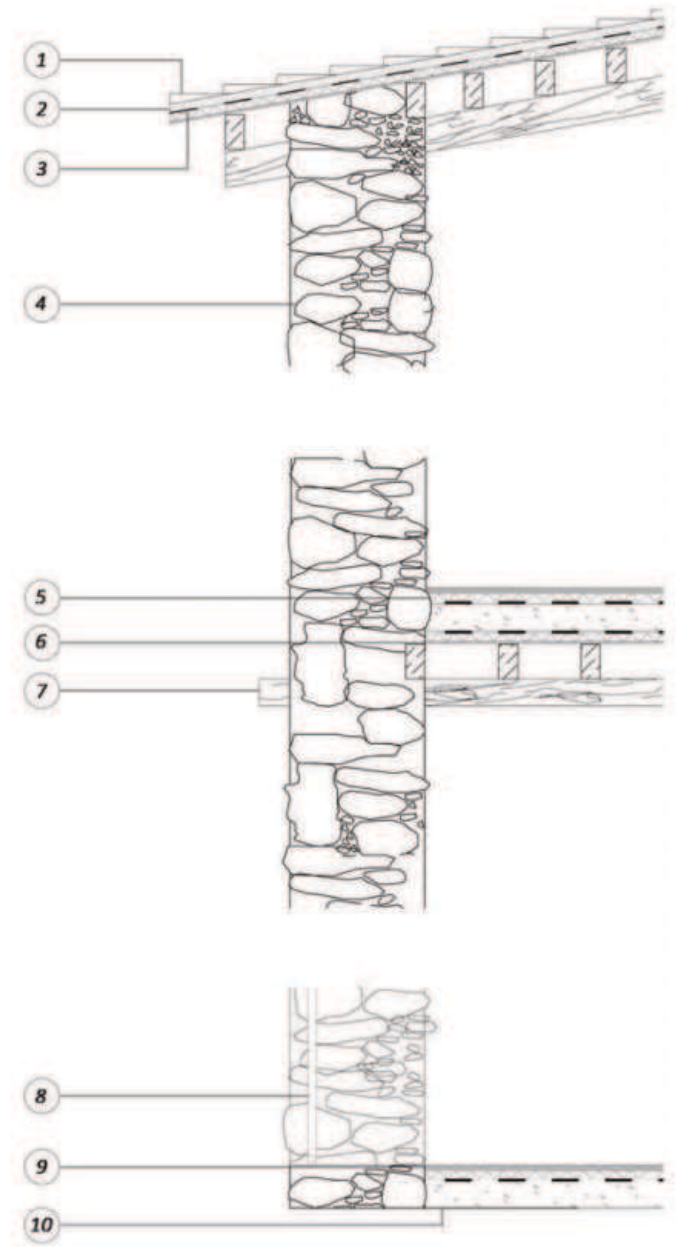

Δυτική όψη
Κλίμακα _ 1:100

B
↑
προτεινόμενη κάτοψη
πρώτου ορόφου

Υλικά κατοικίας
 Κλίμακα_ 1:20

Υπόμνημα :

1. Βυζαντινό κεραμίδι
2. Πηλός
3. Υγραμόνωση
4. Λιθοδομή από τοπική πέτρα
5. Θερμομόνωση
6. Καλάμι
7. Ξύλινη μορίνα
8. Ξύλινη πόρτα
9. Ταμινοκονιάμα
10. Χυτό δάπεδο

Βυζαντινό κεραμίδι

Ξύλινη μορίνα

Λιθοδομή από τοπική πέτρα

Καλάμι

Ξύλινη πόρτα

Μελετώντας τις διαφορετικές μορφές των προσόψεων των κατοικιών από το χωριό, καταφέραμε να μαζέψουμε διάφορες πληροφορίες για τον ίδιο τον κόσμο του χωριού αλλά και για τις συνήθειες τους, καθώς στην παραδοσιακή αρχιτεκτονική αποτυπώνονται τα βιώματα, τα ερεθίσματα και γενικότερα η ζωή των δημιουργών της. Τα υλικά που χρησιμοποιούνταν ήταν τοπικά, από την γύρω περιοχή καθώς ήταν δύσκολο να προμηθευτούν υλικά από αλλού και λόγω μεταφορών και λόγω οικονομικού. Σε γενικές γραμμές η αρχιτεκτονική της Κακοπετριάς ήταν απλή χωρίς ιδιαίτερη διακόσμηση, όχι όμως λόγω οικονομικών προβλημάτων, αλλά επειδή έδιναν περισσότερη σημασία στην κατασκευή του κτίσματος και στο στατικό κομμάτι. Ως προς την υλικότητα, φυσικό είναι να προμηθεύονται τις πέτρες από τον ποταμό, γι' αυτό και έχουμε λείες, στρογγυλεμένες πέτρες. Όμως για να καλυφτούν οι ανάγκες του χωριού, προμηθεύονται πέτρα και από τα βουνά όπου είναι πιο αιχμηρή και ακατέργαστη. Η κατοικία, συμπληρώνεται με πλίνθους, όπου μετά την θεμελίωση ύψους 1,5 μέτρων από πέτρα έρχεται ο πλίνθος που τελειώνει την κατοικία. Για να καλυφθούν τα κενά και για θερμομόνωση, επιχρίζονται με χώμα. Για τα ανοίγματα τώρα, χρησιμοποιούν ξύλο από τα δέντρα της περιοχής για να τα στηρίξουν. Το κοινό στοιχείο όλων των κατοικιών στην Κακοπετριά, ήταν οι οροφές και οι στέγες. Η κλιματολογικές συνθήκες της περιοχής, διαμόρφωσαν και αυτό το κομμάτι της παραδοσιακής κατασκευής, καθώς οι στέγες είναι επικλινείς για να διώχνουν τα νερά της βροχής. Η οροφή γίνεται με κεραμίδια που οι ίδιοι οι κάτοικοι έφτιαχναν ενώ η απόληξη της γίνεται με καλάμια, ψάθα, σανίδια ή και κλαδιά από τα δέντρα. Σημαντικό στοιχείο του χωριού, είναι και το τζάκι, η λεγόμενη "ταμινιά" που συναντάται συχνά και στις προσόψεις των κατοικιών. Η ταμινιά εκτός για Παρασκευή του φαγητού χρησίμευε και για τη θέρμανση του χώρου. Ήταν το κεντρικό στοιχείο της κατοικίας, όπου όλη η οικογένεια συγκεντρωνόταν γύρω από αυτήν.

Σημείο παρατήρησης ποταμού

Βεράντα
Δημιουργία περάσματος

Δημιουργία αίθριου
Εξωτερικός χώρος καφέ

Κεντρική οικοδομή
Κατοίκηση, ιδιωτική χρήση

Διαμόρφωση δευτερεύων οικοδομής
ως κύριος δημόσιος χώρος, καφέ

Όψεις

Δυτική όψη

Νότια όψη

Αίθριο_άποψη α'

Αποψη α'

Αποψη β'

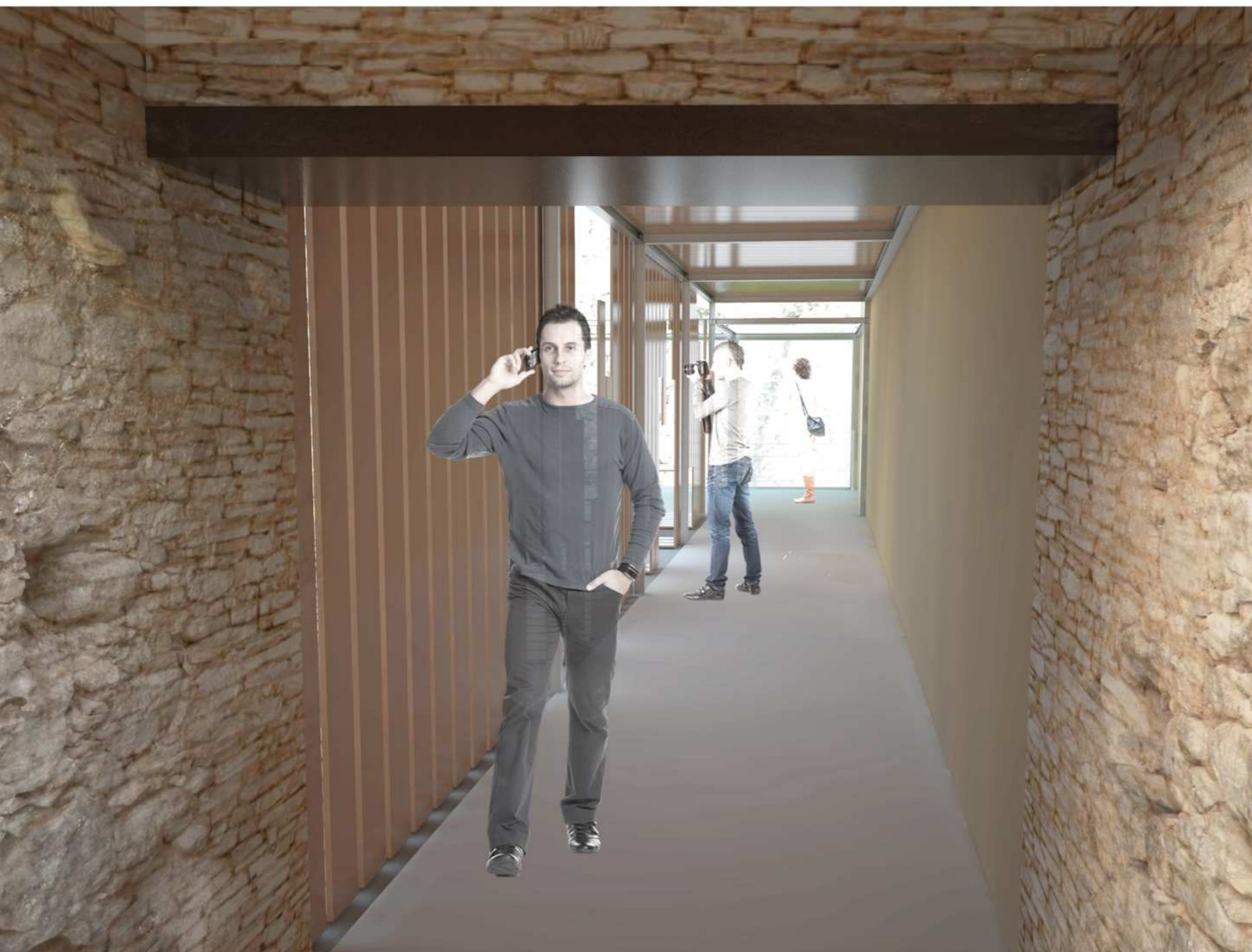
Αποψη γ'

τρισεπίσταντες απεικονίσεις περιπτώσεων διαμόρφωσης χώρου

Αίθριο_ άποψη α'

Τρισδιάστατη απεικόνιση της στοάς

Εσωτερικό προοπτικό

